

לע"נ לוסי בת סוליקא - לע"נ דוד בן י-הודה - לע"נ מימון בן שמטוב

מסורת הש"ס

31

הוא מקדשות היום חתמינן צה כי
התם דצהיה חתמינן משום דיש
צה הפסק כגון כי הוא יום תחלה
למקראי קודש: והוא שצא. אל
המשה: פנים חדשות. בכל יום
שלא היו שם אחמול: מאי מצרך
אמר רב יהודה נ"ו. נראה צעיני
סדר צרכו שנסדרו על עסקי
הזוג אינו אלא לאשר יצר ואילן
שאותה צרכה ממחלת לאשר צביה
אשר יצר את האדם מדבר צוכר

והמקין
ה"בא"י מקדש ישראל על ידי
ת פירות ואברכת מצות ומאן
ת חתנים בעשרה כל שבעה
דך אמר רב יהודה בא"י אמ"ה
שהכל

והלכתא *המזכה לעובר לא קנה: תנו רבנן מברכין *ברכת חתנים בבית חתנים ר' יהודה אומר אף בבית האירוסין מברכין אותה אמר אביי וביהודה שנו *יפני שמתיהיר עמה תניא איך מברכין ברכת חתנים בבית חתנים וברכת אירוסין בבית האירוסין ברכת האירוסין מאי מברך רבין בר רב אדא ורבה בר רב אדא תרוייהו משמיה דרב יהודה אמרי יבא *אמ"ה אשר קדשנו במצותיו וצונו על העריות ואסר לנו את הארוסות והתיר לנו את הנשואות על ידי חופה וקדושין רב

אחא ברֵיה דרבא מס׳ים בה משמיה דרב
 חופה וקדושין מאן דלא חתים מידי דהוה אב
 דחתים מידי דהוה אקידושא: ת״ר מברכין ב
 אמר רב יהודה ׳והוא שבאו פנים חדשות מאי כ
 מר אף בבית האידוּסין מברכין אותה מפני שמתייח
 לטעם חופה עושין ברכה ממחלה כדי שסתא כלה בצרכה: כ
 היה ארוכה ולא דמי לקידושא דאריך טפי ומאן דחתים מ
 פירש בקונטרס דמשום דצטון קדושה היא חתמי בה כ
 ומסינן בה בשר צנו אע״ז בצרכה אירוסין אריכא
 חתמות און קורא אלף צנו אלו שמערים צטלים השמחה
 ומר הקדש׳ פניו חתמה צנו כלן נאמר שירה הסם נשמה

מקום כבר היו לו חן תלמידים שהורו:
(ש"ך לע"ה) **והא** בועז אִמון שנשא
אִלמנה חוה. ללא דוקא אִלמנה
דכשנאמא לתמחון^ט (ובליון) הימא נכרית
אלא כיון דכעולה היא כאלמנה חשיב
לה: (ש"ך לע"ה) **כאלמנה** שנשאת
אִבְחור. דכיון שאין שניהם אִלמונים
יש לנדר כל שבעה:

שנאמר ויקח בועז עשרה אנשים. וזממכת כלל דמייתי קרא דויצרכו את רבקה (בראשית ד) איכל למימר דהאם זככת אירוסין והא זככת נישאין ויש ללמוד משם שיש לזכר זככת אירוסין לאשה המתקדשת על ידי שליט שהרי אלויעור שליט היה וגרלה דאממכתא בעלמא היא דעשה לא מישתמע מהאם ולא איירי פשטיה

דקרא בצרכת אירוסין: **רבי יהודה**
לבעלה כנדה ולפי שפעמים בא עליה ש
פירות. שאין בה אריכות והאי נמי
לדריך והאי נמי חשיבא ארוכה ומה
חמים בה מאי שנא מזכרת התורה
והוא שבאו פנים חדשות. אור"ל
באגדה מזמור שיר ליום השבת

מסורת הש"ס

[illegible][illegible]

שְׁהֵבָה ברא לַכְבוֹד ויוצֵר הָאֵדָם. פוסתם צִבְרוֹן אֵע"פ שָׁכַל
 אֶת־מִסְכּוֹת לַתְּחִיבָה יִכְרֹם קִדְרֵיכֶם יוֹר אֶס לֹא הִיָּה
 פּוֹסֵת צִבְרוֹן הִיָּה נִרְאָה הֵכַל צִבְרָה אֶת־נֶפֶשׁ אֶשֶׁר יִכְרֹם אֶל לֹא הִיָּה
 פּוֹסֵת צִבְרוֹן הִיָּה נִרְאָה שְׂסִיתָה מִתְחַלֵּת מִצִּבְרוֹן יוֹצֵר הָאֵדָם אֶשֶׁר
 יִכְרֹם אֶל שֶׁשׁ שִׁשׁ אֶת־נֶפֶשׁ אֶשֶׁר צִבְרָה
 אֶרְכּוֹה אֶל־יָדָי אֶת־לֵב צִבְרוֹן לִפְתּוֹחַ צִבְרוֹן
 וְאֶשֶׁר בְּרָא פּוֹסֵתִים צִבְרוֹן לִפִּי
 מִתְחַבְּרִים אֶת־הֶעָרָה כִּפְרִי עֲמָנָה כְּשֶׁאֵין
 פִּינִים מְדוֹשֹׁת דְּרִפְרִים קִבְּרִים קִבְּרִים
 שֶׁהֵכַל בְּרָא לַכְבוֹד ויוֹצֵר הָאֵדָם פִּי
 קִבְּרִים עֲשֵׂה אֶת־רִיחִי פִירֵשׁ
 דְּלוֹעַ צִבְרוֹן פּוֹסֵת מִצִּבְרוֹן לִפִּי פִירֵשׁ
 מִצִּבְרוֹן עֲשֵׂה אֶת־רִיחִי פִירֵשׁ

שֶׁלֹא הָיוּ אוֹמְרִים אֲמֹתֵינוּ דְּבִרְתֵּינוּ
 בְּסִמּוֹן זֶה וְזֶה וְדִבְרֵקן אֲמֹתֵינוּ דְּבִרְתֵּינוּ
 (דף קא) אֵין בְּרִית הַתּוֹרָה גַּם
 ר' יוֹסֵפֶן מֵסִים בָּהּ הִכִּי וְהִסְבִּיר נָא
 דְּבִרְתֵּינוּ אֲמֹתֵינוּ הִיא דְּלִי הוּא
 גִּבְרִית אֵין אֵין לִפְנוֹת גִּבְרִית
 אֵין עֲדָה דְּסִמּוֹכָה לְחִבְרָה בִּין אֲמֹתֵינוּ
 שְׁלֵמִית הִיא אֵין קִרְבָּה וְהִיא גִּבְרִית
 הִלְכִין מִתְּנִינֵיהּ לְמִתְּנִינֵיהּ וְלֹא גִבְרִית
 לְכֻלּוֹ דְּלֹא כֵן הוּא מִשְׁעָה דְּשֵׁם
 גִּבְרִית כֵּן: **חֲדָא** יְצִירָה חֲדָא:
 לִיָּךְ וְלִמֵּר דְּהִינֵּי בְּרִיתָה לְמִי
 פְּלִיָּק חֲדָא מִדְּקִלְמֵר בְּרִיתָה דְּכֻלִּי
 עֲלֵמָא חֲדָא יְצִירָה חֲדָא מִן כֻּד
 בְּרִית מִתְּנָשֵׁה וְלִיָּךְ וְלִמֵּר פְּרִיק
 עֲדִירִין (דף קב) שְׁמֵהּ אֲמֹתֵינוּ
 לְמִלָּן חֲדָא פְּלִיָּק חֲדָא הוּא עֲדָה
 בְּמִשְׁתָּהּ לְבִרְתָּוֹתָא שְׁמֵהּ אֲזַל לְמִלָּן
 לְמִי הָמָן שֶׁנִּפְרִישׁ לָא כְּסִירָה
 דְּהִיא בְּרִית מִתְּנָשֵׁה:

רב תנא הוא ופליג לא עני
לשני חי מעלה היא צברת
המוון דמנשי רבי יוחנן דנראה לו
דוקח לעדתי חי וזו לו עני לומר
דפליג וימדלא קאמר ר' יוחנן סתא
ופליג לו לרביה דר"י אמורה היא
דלי הוא סתא דאז עמני דמנשי
לרב ואין להקשות דלמאי לא משי
רבי יוחנן אלא דלמרי רב דנמנה לו
דרכי יוחנן לו חמיק רב כמנה
דפליג עניו בכל דורמא ומיזו איכא
נמי רבי יוחנן סתא סתא דמנשי
בשליח דמרי (ספ. סת. וספ.) וזמא סייער
חסידיה פירק רבי יוחנן מ'.

והתקנו לו ממנו בנין עד עד היא הנקבה. שות תשים לפי
שקלו יריבין להעלות וכו'ן וירידע עד כל רשע שנתמנה שנתמן (תהלים
ק"ה) שדך מדין להלל וכו'ן וגו' שמח תשמח בדרת לחמן וכו'ן ולה
עלללללל שנתמה ועוד לו. ואשר ברא לשם כל ישראל. ולפי שהקד
מחזיל ומחזיר יצר הצדיק פתח ה
בנין וזמנה שם בנדרים דבר
רשאי סדרי צרכות. ושם תשים ושמה
תשמח מפני שן בדרת הסמוכה
לצרכותה שן פתח שם בנדרים שכן
מיקנו לכל הצרכות שסמוכות אחד
האשכנזי על הקדש. ואשר ברא ממני
הקדש ואמרת בנדרים בדרת ימי
המשתה שאלון שם פנים חדשות
לפיקן אינה מן המסובות והוא
לפתוח שם בנדרים ולקיים שם בנדרין.
אכל שהכל ברא לבנין אינה מן
הקדש אלא לקפידתה ששם הנאמרים
שם שם לבנות מן המן להקדש הקדש
שנה עס אדם הראשון שנעשה עס
ששנינו ונתקענו לו והקדש לו כבוד
ששנינו הוא ויבנה לו יצר וזמנה
ששנינו הוא ויבנה לו יצר וזמנה

[illegible]

(א) וַיִּרְדּוּן יִתְעַשׂ הַיָּעַב
וְעַל גַּם בְּרִכּוֹת קָא. וְזִמְזִי
לִישָׁב. וְשֶׁסְּחִימָא ר' אֲבָהוּ
וְכִינָא בְּחִילִיתוּתָא. (ב) עֲשִׂי
ח: ג) (סְהַדְרִין יִטְעִי.
(ד) וַיִּרְדּוּן נָא וְשָׁבָא.
(ה) וְנִגְלִיחַ כַּגִּי. (ו) וְכִרְסִיתָ
קָא. (ז) סְחִימָא נָא. (ח) לִישָׁב
בְּרִכּוֹת פִּיחַ הִיחָה.
(ט) וְכִרְסִיתָ קָא. (י) עֲשִׂי
חֹסֶה עֲשִׂי ח: דִּיה מְכִי וְכִי
הַשְׁבִּי עַל פִּירֹשׁ וְכִי. (כ) עֲשִׂ
יִזְמַח מִנֵּה.

תורה אור השלם
 1. וַיִּכְרָא אֱלֹדִים אֶת
 הָאָדָם בַּעֲלָמוֹ בַּעֲלָם
 אֱלֹדִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר
 וְנִקְבָּה בָרָא אֹתָם:
 בראשית א כז
 2. זָכָר וְנִקְבָּה בָרָאִם
 וַיִּכְרֵךְ אֹתָם וַיִּכְרָא אֶת
 שְׁמֵם אָדָם בְּיוֹם
 הַבְּרָאָה: בראשית ה ב

[illegible]

תוספות רי"ד
שעדיין לא שמען: מאי
מברך אר"י שהכל ברא
לכבודו. יוצר האדם. אשר

שולחן ערוך אבן העזר סימן ס"ב

מתי מברכין ברכת חתנים ואם אוכלין בהרבה בתים

ז. ברכה זו שמוסיפים בבית חתנים היא ברכה אחרונה מז' ברכות שהיא ברכת אשר ברא: הגה וי"א דאף אשר ברא אין מברך כל ז' אלא כשמזמנין אחרים אבל אם אוכל עם בני ביתו אין מברכין (הר"ן בשם הרמב"ן) וכן נוהגין. במד"א כשהיו האוכלים הם שעמדו בברכת הנשואין ושמעו הברכות אבל אם היו האוכלים אחרים ולא שמעו ברכת נשואין בשעת נשואין מברכין בשבילם אחר בהמ"ז ז' ברכות כדרך שמברכין בשעת נישואין והוא שיהיו י' וחתן מן המנין וי"א שאפי' היו בשעת החופה ושמעו הברכות אם לא אכלו שם עד עתה מקרי פנים חדשות ומברכים בשבילם ז' ברכות אחר ברכת המזון וכן פשט המנהג: הגה וי"א דאם היו שם פנים חדשות אע"פ שאין אוכלין שם מברך בשבילם לילה ויום (הר"ן פ"ק דכתובות):

ת. י"א שאינם נקראים פנים חדשות אלא א"כ הם בני אדם שמרבים בשבילם וי"א דשבת וי"ט ראשון ושני הוי כפנים חדשות בסעודת הלילה ושחרית אבל לא בסעודה שלישית וכן פשט המנהג: הגה ועכשיו נהגו במדינות אלו לברך ז' ברכות בסעודה ג' ואפשר משום דרגילים לבא פנים חדשות. וי"א מטעם דרגילין לדרוש והדרשה הוי כפנים חדשות

רמב"ם הלכות ברכות פרק ב

ט. בְּבֵית חֲתָנִים מְבָרְכִין בְּרֶכֶת חֲתָנִים אַחֵר אַרְבַּע בְּרָכוֹת אֵלּוּ בְּכָל סְעֻדָּה וְסְעֻדָּה שְׂאוֹכְלִים שָׁם. וְאִין מְבָרְכִין בְּרָכָה זו לֹא עֹבְדִים וְלֹא קִטְנִים. עַד כֹּמֶה מְבָרְכִין בְּרָכָה זו. אִם הָיָה אֱלֵמוֹן שֹׁנֵא אֱלֻמָּנָה מְבָרְכִין אוֹתָהּ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלֶבֶד. וְאִם בְּחוּר שֹׁנֵא אֱלֻמָּנָה אוֹ אֱלֵמוֹן שֹׁנֵא בְּתוּלָה מְבָרְכִין אוֹתָהּ כָּל שִׁבְעַת יָמֵי הַמִּשְׁתָּה:

י. בְּרָכָה זו שְׂמוֹסִיפִין בְּבֵית חֲתָנִים הִיא בְּרָכָה אַחֲרוֹנָה מִשִּׁבְעַת בְּרָכוֹת שֶׁל נִשְׁוֹאִין. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים כְּשֶׁהִיוּ הָאוֹכְלִין הֵם שֹׁעֲמָדוֹ בְּבֶרֶכֶת נִשְׁוֹאִין וְשֹׁמְעוֹ הַבְּרָכוֹת אֲבָל אִם הָיוּ הָאוֹכְלִין אַחֲרֵים שֶׁלֹּא שֹׁמְעוֹ בְּרֶכֶת נִשְׁוֹאִין בְּשִׁעַת נִשְׁוֹאִין מְבָרְכִין בְּשִׁבְלֵם אַחֵר בְּרֶכֶת מְזוֹן שִׁבְעַת בְּרָכוֹת כְּדֶרֶךְ שֶׁמְבָרְכִין בְּשִׁעַת נִשְׁוֹאִין. וְהוּא שֶׁיִּהְיוּ עֹשְׂרָה. וְחֲתָנִים מִן הַמְּנִין: